Un fior de gheață în amintirea călătorului pierdut

On Februarie 10, 2012

Fă dovada unei solide capacități de conducere, evaluând evoluția trăirilor oamenilor în elementele care constituie realitatea vieții lor.

Eva de Chazelay fusese parcă blestemată de la naștere să sufere de idioție, și numai un singur om din lume, tânărul doctor Jacques Mérey, reușise s-o vindece complet, rupând blestemul, transformând-o într-o făptură nespus de frumoasă, atât de delicată, cultivându-i cele mai alese însușiri datorită cărora chiar și cei mai puternici conducători ai vremii, cei mai talentați muzicieni și artiști le-au salutat cu cel mai adânc respect, și chiar cu invidie.

Cât de fericită poate să fie o femeie ajunsă atât de frumoasă, atât de înțeleaptă, cu purtări atât de alese - alături de vindecătorul ei, iubitul ei, atât de bun, atât de frumos, atât de iubitor. Şi cât de nefericită poate fi ea atunci când evenimentele haotice, pe care numai Dumnezeu și planurile sale le pot cuprinde, îl despart de iubitul ei, punându-i sufletul, voința, mintea, devotamentul, la grea încercare.

Leadership: Urmezi tendința progresivă de a accepta ceea ce ți se întâmplă mai degrabă decât încercarea de a influența ceea ce simți într-un context care îți oferă ocazia de a te dezvălui lumii întru totul?

Revoluția îi despărțise. Eva intră în cercul celor mai influente persoane din Franța datorită averii ei atât de mari, și a calităților ei deosebite. Dar cu toate că își clădise o reputație de invidiat, cu toate că avea totul, sufletul îi era totuși îndurerat. Numai speranța că îl va reîntâlni pe singurul om pe care sufletul ei îl putea accepta ca și iubit, o mai ținea în viață. Dar asta până la un punct, atunci când se consumă și ultima nădejde.

- Ah, izbucni Eva, tu știi bine, Thérésia, draga mea prietenă, singurul om care putea să-mi dea fericirea a murit. La ce bun să aștept un călător care nu se poate întoarce? L-am pierdut. Mai bine să mă duc să-l întâlnesc acolo unde se află, în mormânt. Vreau să mor !

- Vai, urâte gânduri ! răspunde Thérésia. Cum pot ieși asemenea cuvinte dintr-o gură tânără și proaspătă ca a ta? Mormântul, - peste șaizeci de ani să ne tot gândim la el. Ah ! Trăiește, trăiește, frumoasa mea Eva, vei vedea ce paradis vei trăi !

Inima Evei simți atunci o atingere ușoară, ca și cum aceste cuvinte ar fi venit din partea celui ce-l iubea, ca și cum acestea fuseseră emise și transmise în spațiu, producându-i un nou suflu de viață: *"Ne vom reîntâlni, Eva ! Așteaptă și nădăjduiește ! "*

Leadership: Este nevoie să faci o diferențiere între tendința de a fi prea activ în relații și tendința de a experimenta o bucurie lăuntrică dătătoare de vitalitate autentică?

Tu cât de bine te integrezi în lumea realității oamenilor? Cum evaluezi evoluția trăirilor oamenilor din jurul tău? Care sunt elementele ce compun lumea lor și cum se comportă ele față de altele? Ce anume trebuie să faci pentru ca oamenii să-și păstreze farmecul propriei lor frumuseți morale și emoționale?

Cele mai importante lucruri pe care le înveți în relații sunt la fel de necesare ca tendința de a experimenta o bucurie lăuntrică dătătoare de vitalitate autentică.

Diferența este că în primul caz depinzi de o anumită perioadă de timp, de o anumită conjunctură și de datoria de fi recunoscător celorlalți. În al doilea caz depinzi de speranță, de concesia pe care o faci candorii de a îmbrățișa misterul vieții și esența ei, folosind termenul "motivat", atunci când când tot ceea ce iubești îți este furat, dar știi că îți va fi înapoiat la un moment dat.

Trebuie să insist încă o dată asupra faptului că emoțiile și sentimentele constituie fondul leadershipului. Liderul rămâne, dacă nu în realitatea imediată, în orice caz în matricea internă a tuturor, adică într-o lume interioară în care nu ar putea exista ei fără el, și nici el fără ei. Un lider care nu poate să redirecționeze emoțiile oamenilor către el nu-și va putea ridica niciodată nivelul de influență.

Misterul vieții are ca fundament o emoție numită "recunoștință" care la un moment dat se va transforma într-o nesiguranță ce se va dovedi la fel de benefică pentru spiritul tău cum este credința în cazul unei reîntâlniri speciale.

Thérésia și-a jucat excelent rolul de îndrumător și formator sufletesc de oameni, transmițându-i Evei, cu toată convingerea, certitudinea că iubitul ei este în viață - într-o manieră simplă, originală reușind să scoată în evidență profunzimea realității prin aluzia la "paradisul" pe care Eva îl va trăi, radiind exact acele trăiri profunde, intense și neașteptate, acele senzații spirituale magnifice – controlate – care, lăsându-și amprenta asupra psihicului ei, să-i îndulcească existența.

Dacă ai citit minunatul roman, " *Doctorul Misterios* ", al scriitorului Alexandre Dumas, atunci știi că Eva a trăit, a nădăjduit - la îndemnul Thérésiei, și în cele din urmă s-a reîntâlnit cu Jacques Mérey, s-au căsătorit și au trăit acea viață atât de frumoasă și interesantă pe care numai două suflete calde și iubitoare o pot împărtăși.

Poți să diminuezi sau să faci să dispară acele trăiri negative care dezumanizează, care denaturează esența ființei umane? Ceasul cu alarmă al leadershipului tău funcționează perfect și poate să producă la timp acel declic pozitiv în existența oamenilor?

Această incursiune în viața omului care nu-și mai poate hrăni existența cu nicio speranță este ca un ceas cu alarmă care îl forțează pe acel om să-și trezească toate simțurile, să-și repună în funcțiune propria rețea de sentimente, emoții, valori și convingeri.

Ca lider, ai datoria să te asiguri că acest ceas cu alarmă funcționează perfect și poate să producă la timp acel declic în existența oamenilor, declanșând în ei acele trăiri intense, copleșitor de frumoase, care își lasă amprenta asupra psihicului lor producând transformarea lor radicală spre bine.

Leadershipul este acel "așteaptă și nădăjduiește" pe care îl insufli celor care îți recunosc puterea de a fi prezent într-un moment care oricând poate constitui un nou început de schimbare a vieții.

Un fior de gheață în amintirea călătorului pierdut desemnează acea trăire mistuitoare care se instalează în viața oamenilor deconectați de la realitatea benefică; a acelor oameni care cedează în fața probei de devotament față de credințele și așteptările lor - acea unică trăire care se risipește și trece fără să aducă nimic în bun în sufletul lor.

Așa cum ochiul unui pictor se oprește deseori pe eleganța unui gest, pe avântul unei aripi, pe dramatismul unui atitudini, pe o pată de culoare, pe puritatea unei linii - tot așa și leadershipul tău, ca să capete semnificație, trebuie să simți ce anume contează la oameni,

trebuie să acționezi la timp în virtutea rolului tău reprezentativ, raportându-te la lumea lor.

Trebuie să-ți oprești atenția asupra acelor erori de conștiință, asupra acelor elemente pur personale, irațională, emoționale care și-au pus amprenta asupra realității vieții lor (precum durerea, tristețea, ura, frica, etc.) și să înlături trăirile care îi pot duce la o "paralizie" emoțională care, odată ce le inundă existența, nu mai pot fi decât foarte greu schimbați.

Concluzie: Susține-i pe oameni, încurajează-i, și prin sugestii pozitive să-i determini să fie alături de tine. Sugestia pozitivă determinată de un pozitivism al gândirii va fi o armă adecvată de anihilare al pesimismului, inactivității și lipsei de inițiativă.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-fior-de-gheata-in-amintirea-calatorului-pierdut.html